

UDVARHELYI HIRADÓ

SZÉPIRODALMI, TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Előfizetési árak:

Egész évre 4 frt, fél évre 2 frt, negyed évre 1 forint.
Egy szám ára 8 kr. — Községek-, körjegyzők- és tanítóknak
egész évre 3 frt. — Megjelen hetenként egyszer, vasárnap.

Felelős szerkesztő: **Cs. Szabó Kálmán.**

Szerkesztő
és laptulajdonos: **Becsek Aladár.**

Hirdetések a legolcsóbban számíttatnak. A bélyeg díj
külön minden beiktatásnál 30 kr. Nyilttér sora 25 kr.
A hirdetés és nyilttér díja előre fizetendő.
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Becsek D. Fia könyvnyomda

Ügyeink.

Mindezeideig a tartózkodó, de figyelő állásontra helyezkedtünk. Nem akartunk gáncsolást, ha érdemről volt szó, nem akartunk dicséretet osztani, ha erre reá nem szolgáltak. Megvártuk míg a tények fognak beszélni, s ez bekövetkezett s felállithatjuk a másik, és ez az új korszak mérlegét. Vártuk, hogy mint fog minálunk a törvény, jog és igazság napja világosságot szórni s mint fog beválni az a nagy szerződés, az a fuzió, melyet az eddig elkeseredett harcztól vívott két tábor kötött. Eredményt vártunk, hogy az beszéljen, és az eredmény megérkezett. Az első vármegyei közgyűlés már erről tett tanúságot. A hol addig a legszenvedélyesebb hangok hangzottak el, néha nemcsak politikai, hanem személyi bírálatokkal, most ott békés és együttes munkálkodás csendessége látszott. Mintha kicserélték volna az embereket, annyira más hangulat uralkodott a nagyteremben, a hová először ragyogott be a szent béke sugara. Végre megjött a várva-várt szövetség, hogy a nagy feladatot, mit nehéz közigazgatásunknak végeznie kell, együttesen oldják meg. A régi nemzeti párt riadó harsonája elnémult s beleolvadt az erősebb táborba, hogy azt még több erővel gazdagítsa. A béke eredménye ez. A két ellenség közül egyik se törte ketté fegyverét, a megalázás kapuján egyiknek se kellett keresztül vonulnia, hanem új vezér jött s kitűzte a fehér lobogót, s az ellen barátta lett. Ez a sok megpróbáltatást ért megye, ez a legelkeseredettebb harcok színtere, egyszerre lecsendesült s az örök béke édes nyugalma érezzük. Megkötött a nagy szerződés, mely után csak áldásos haladás és szebb jövő hajnala virrad reánk

Nekünk mindig fájt az, a mikor a szenvedélyes küzdelemben oly férfiakat láttunk, mint a volt nemzeti párt vezéreibei, kiknek meggyénk igen sokat köszönhet s most, hogy ők is az együtt munkálkodók csoportjába álltak be, teljes megnyugvással gondolunk a jövőre, mert sok jeles elmével szaporodott a szabadelvűpárt. Egy örömben egyesül minden székely szíve a leghatalmasabbtól a legkisebbig, s eltölt valamennyiünket a reménység.

És ezért őszinte elismerés illeti a kormány bizalmasát, Hollaki Árpád főispánt. Jöttére csendesült le a tenger, s már megjelenésekor magával hozta a kibékülést. És erre valóban nagy szükség is van. Meggyénk a belharc miatt egy csata színterét mutatta s elnyomódtak a megyei érdekek, hogy a személyes harcban teljes erővel küzdhessenek. Gazdaságilag, kultúr szempontból igen sok kívánni való van, hogy végre emelkedjünk mi is a haladás útján s a sok visszaesés után egyszerre hozzuk helyre a multak hibáit.

Hollaki főispán első tevékenységével is elévülhetetlen érdemeket szerzett magának. A békének egyszerre való megteremtésével új lapot nyitott meggyénk történetében s lezárta azokat, melyekből csak egyenlenséget olvasott volna az utód. Ily siker biztosította az állandó szeretetet, a kitartó ragaszkodást minden idők folyamán. Kormányzásának ha csak ez lenne története, ez is maradandó becsüvé, közszeretet tárgyává tenné miközöttünk nevét.

De nem éppen így van a városi ügyeknél. Jóllehet érezhető ott is a haladás szelője, mivel Gyarmathy polgármester kötelességének ismerte, hogy az ezideig ázsiai viszonyok között lévő

város úgy külső, mint belső ügyeit a kor viszonyainak megfelelőleg előbbre vigye.

A multkori közgyűlésen Ugron Gábor szavára azt válaszolta polgármesterünk, hogy mutassuk meg, hogy haladni akaró és tudó város Udvarhely. De régen ösztökéljük erre ezt a nemes várost, de bizony eredményekkel nem dicsekedhetünk! A sok szép terv kivitelre még nem is kellett, hogy kerüljön, még papíron megbukott s a gyászindulót maga a képviselőtestület énekelte el felette. Bizony már megértünk rég a haladásra, s eljött az ideje, hogy az eddig többször elvileg elfogadott újításokat végre-valahára keresztül vigyük, azok testet öltsenek

Aszfaltunkat már rakják le; de hol van szent Isten — sóhajt föl sok jámbor polgár — a *vízvezeték*, a *fürdő*, a *sétány*, a *városháza*, a *vágóhid* — és a mikor ezek mind megvannak — a *világítás*? a mi e sorrendben természetesen nem azt teszi, hogy addig is, míg a felsoroltak testet öltenek, világításunkon egy alapos renovációt ne eszközöljünk, azok létszámát ne duplázzuk meg. Hol vannak a *házszámok*, a *tiszta utcanevek*, a melyek már-már teljesen nélkülözhetetlenekké váltak?

Visszatekintve városunk multjára, bizony nem kell pesszimistáknak lennünk, ha az események fölött fejünket csóváljuk, s ne győzdünk volna arról meg, hogy ilyen állapotok között városunk a nagyközségek sorába mihamarabb be fog lépni, az óhajások elnémulnak s a vége általános kimerültség lesz.

Azonban vigasztalhatjuk magunkat, mert azok keresztülvitele most erélyes kezekre van bízva, s a már operettszerűvé vált tervezgeté-

Pipiske hercegnő.

— Irta: *Pásztor József.* —

Ismerte mindenki azt a nagy fekete kastélyt, ott, ahol a völgy felét az erdő foglalta el. Maga az elvadult park is, ami a kastélyhoz tartozott, az erdőből volt kiszakítva s valamikor szebb napokat is látott, úgy látszott azonban, hogy már évek óta nem törődtek vele s a park megint összenőtt a rengeteggel. A parasztok, akik a völgyben szántottak, vetettek, csodás dolgokat regéltek a kastély felől, a mint mondták, holdas éjszakákon fehér szellemek repülnek föl a parkból s az erdő fölött kergetőznek, bent a rengetegben pedig csodálatos vijjogás, sikoltozás hangzik. Mindebből pedig semmi sem volt igaz.

Az öreg kastély teljesen ártatlan volt a nyári éjszakák fehér szellemei apró felhőfoszlányok voltak s az erdei hangok éjjeli madaraktól eredtek. A kastélynak három lakója volt: az öreg hercegnő, egy ősz szolgáló és Pipiske, a kis hercegnő, az öreg hercegnő unokája.

Tulajdonképpen ő róla kell beszélnem. Most hogy olyan romantikusan kezdtem a dolgot, sok mindenfélét elmondhatnék még az öreg kastélyról, a nagy termekről, melyekben faragott barna butorok állottak, nagy mennyezetes ágyak, ünnepélyes karosszékek s a falon szép sorrendben az ősök arcképei: marczona vitézek, tisztos matrónák és fiatal leányzók. A csúcsos ablakok karikáin pedig beverődött a parkból valami zöldessárga fény s egybeolvadt a termek barna komoly színével. Egy-két fényfolt rá-

esett az öreg kandalló groteszk cserépfiguráira s a nyitott ablakszárnyakon betódult az öreg fák közül valami édes zümmögés...

Pipiske hercegnő ott ült egy nagy karosszékekben. Ez a nagy lovagterem olyan volt, mint egy nagy sirbolt s a Pipiske vékony alakja majdnem elveszett a faragott szék figurái között. Rut kis feje zöldes glóriában vált ki a barna háttérből, fakó fürtei valami régi aranyhimzésű kis főkötőbe voltak szorítva: az egész alak úgy nézett ki, mint egy kis öreg gnóm, csak a szemében ragyogott a fiatalság.

Az öreg hercegnő az asztal egyik sarkánál ült s egy ósdi könyvben lapozgatott, melyben aranyos és színes inicziálékkal diszitett mondatok voltak, szerelmes szép lovaghistoriákról. Az öreg szolgáló pedig a terem egyik sarkából a másikba bicsegett s a falra felakgatott fegyverekről tisztogatta le a port, közben pedig motyogott valamit, olyan ósdi stilusban, mintha valami ősrégi legendából vette volna a szavait. S mindez Pipiskének szólt. Szó volt valami elveszett királyságról, régi vitézségről, a Pipiske apjáról, aki elment háboruszkodni messze földre s az édes anyjáról, aki egy napon szintén elment, azon a napon, amikor minden elveszett, csak ez a vén kastély maradt meg.

A diszes kardok, kopják és paizsok összeverődtek a falon s a legenda tovább szólt arról az ifjú királyról, aki bizonytalán el fog jönni s elviszi Pipiskét ebből a fekete kastélyból.

Az öreg hercegnő a fejével bólintgatott s Pipiske hercegnő nézte, nézte azt a darab eget, a melyik bemosolygott az ablakon. Egy fényes rovar

hangos zümmögéssel verődött be. Pipiske pedig felugrott a nagy karosszékből s kergetősdit játszott a szobában a bogárral, míg kacaját visszaverték a sötét, komoly falak. Az öreg szolgáló pedig folytatta tovább a legendát.

Igy volt ez mindig. Az öreg hercegnő végig vezetgette Pipiskét a nagy termeken s megmutogatta neki a barnult képeket, a bársonyos, selymes lovakat, a fényes vértés vitézeket s a legenda tovább szólt az elveszett királyságról, az ifjú királyról; a hátuk megett pedig ott bicsegett az öreg szolgáló, a ki mindenre bizonykodott.

A Pipiskéé volt minden szeretet, ezek között az ódon falak között vagy kiunt a rengeteg parkban, ahol a szürke, összetöredezett kőszobrokat befutotta a repkény, az utakat felverte a paréj s a vadvirágok buján nyilottak mindenütt.

Itt üldögéltek sokszor egy mohos kopott kőpadon, a hátuk megett egy kőszarkány szájából lassan, szomorúan csergedezett a víz, a fejük felett susogott valami a lombok között s az öreg hercegnő belenézett fénytelen szemével a park sötétségébe, mintha onnan várna valakit, Pipiskét pedig magához szorította.

... Eljön az ifjú király, fényes köntösben, ragyogó fogaton s elviszi Pipiskét, a szép Pipiskét tündérpalotába, mert hiszen Pipiske a legszebb, leggyönyörűsebb...

S a vén kastély falain belül úgy is volt az. Az öreg hercegnő, aki már mindenét elvesztette, az egész szívét Pipiskének adta s ő nem is ismert másikat. A levegőben szétfolyt valami édes illat,

sünk, több évtized mulasztása, az aszfaltjárda lerakásával immár talán lassanként csak megoldást nyernek, s az idő rohanó tempója megtalálja nálunk is a hosszú pálya állomáshelyeit, s szédítő versenyútja előre . . . mindig csak előre vezet!

A gazdasági helyzet.

A politikai béke már hónapok előtt beállott, a termés nagy része be van takarítva, a kiegyezést úgy, ahogy megkötöttük, mégis mindeddig alig találunk a várva-várt gazdasági fellendülés jeleivel. Pedig a fent konstatált tényekben mind csupa előnyös konjunkturák tárnak elénk.

A politikai béke áldásos voltáról és tartósnak ígérkezéséről alig kell valamit mondanunk; hiszen mindenki tudja, hogy olyan nagy, annyira általános ez a béke, hogy szinte nyomasztó, sőt talán éppen a nagy szélesend az oka annak, hogy a reformok hajója a haladás tengerén csak nagy lassan mozog előre. A kiegyezéssel már kevésbé lehetünk meglegedve, mert annak tartósságában, főleg az osztrákok mind élesebbre váló agitációja folytán, nem bízhatunk, azonban végre is ez a jövő kérdése s annyit mindenesetre elértünk, hogy a kiegyezés hosszasan vajdó ügye végre lekerült a napirendről s nem tartja megkötve munkára kész kezünket. Ami végre a termést illeti, okunk van mondani, hogy ezzel, az előzmények után a gazdák nagy része meg van elégedve. Egyik munkatársunk most tért meg alföldi utjából; bejárta Pest, Csongrád, Békés, Hajdu, Bihar és Jász-Nagykun-Szolnok vármegyéket, és ahol megfordult, mindent arról értesült, hogy a termés-eredmény jól meghaladja a várakozást nemcsak mennyiség, de minőség tekintetében is. Különösen a buzával vannak a termelők meglegedve; kat. holdankint a jelzett megyékben 8—9 mm.-át nyertek, sőt vannak uradalmak, melyekben az átlag 10—12 mm.-ra emelkedik. Emellett a buza szép, aczélos, tehát nem vált be az a feltevés, hogy a sok eső és rozsdá megrontja a szemet. Sőt mi több, az Alföldön az árpa is nemcsak középtermést adott, de sok helyen igen szép exportképes árpa termelt, holott a hivatalos termés-jelentések még egy hó előtt is azt jósolták, hogy sörárpa ez évben Magyarországon egyáltalán nem lesz.

Teljesen azonos híreket küldött egy, a Dunántul járt munkatársunk, aki különösen Fejér, Zala és Somogy vármegyékben konstatált igen jó termés-eredményt és az északnyugati részéről jövő kereskedői jelentések, valamint az új árukinálatok azt mutatják, hogy ott is elég jó a termés.

Ennek dacára, mint mondtuk, alig mutatkozik némi jele a gazdasági fellendülésnek. Hiszen termé-

szetes, hogy ez ma még tényekben, azaz új létesítményekben nem is nyilvánulhat, de nyilvánulnia kellene, az előkészítést czélzó pezsgő tevékenységben s a tőkének új ipari vállalatok felé fordulásában. Ennek azonban nyomai is alig vehetők észre s különösen a vidéken oly nagymértékű a vállalkozási kedv hiánya, hogy szinte megdöbbent. De nemcsak új vállalatok keletkezéséről nincs egyelőre szó, hanem a régebbi idő óta fennálló ipari vállalatok is vagy korlátozzák vagy ideiglenesen be is szünetetik üzemüket.

Az építkezés nemcsak a fővárosban, de a nagyobb vidéki városokban is visszaesést mutat, sőt egyes helyeken teljesen stagnál. A h. é. vasutak kiépítése terén a még néhány év előtt annyira élénk tevékenység is csökkent, a valóban szükséges, jövedelmezőnek ígérkező, régebben tervezett h. é. vasutvonalak kiépítése iránt is nehéz az érdeklődést felébreszteni; különösen a magán-tőke vált e részben felette tartózkodóvá, sok helyen már nem is számítanak rá és a czélbavett vasutat a törvényhatóságok építetik.

Ha most már azt kérdezzük, hogy mi az oka a gazdasági tevékenységre ébredés késedelmének, nagyon messze vissza kellene nyulni a múltba, hogy a valódi okokat felkutatassuk. Sok nem jól történt; elhírtelenkedés, rossz számítás, az üzleti érzék hiánya jelentékeny hibákat követek el a múltban s a családok egymást érték. Különösen az ipari vállalkozás terén érték a tőkét kellemetlen meglepetések, sőt oly károk, melyeket az illetők hosszú ideig nem hevernek ki. Ne feledjük el azt sem, hogy az 1897. év rossz termése által okozott sebek még mindig nem hegedtek be; temérdek új tehert hártott eme szomorú év kivált a termelők vállaira s egy-két esztendő nem elég ahhoz, hogy a telekkönyvek C-lapjai kissé tisztább képet mutassanak.

Mindezek dacára a fellendülés nem fog elmaradni, de nem lesz rohamos, hanem nagyon is megfontolt, természetű alkotásokban fog nyilvánulni. És ez kívánatos is.

Ideje, hogy a gyors, de nem mindig alapos tevékenységet a helyes üzleti érzék által irányított munka váltsa fel, mely nem tüntet ugyan fel rövid idő alatt bámulatos eredményeket de alkotásai annál maradandóbbaknak ígérkeznek.

Ujdonságok.

Kinevezések. A helybeli m. kir. áll. főreáliskolájánál a *Miklós* Sándor internátusi felügyelő eltávazásával megüresedett állásra a vallás- és közoktatásügyi miniszter *Ferenz* Tivadar h. tanárt nevezte ki. Az így megüresedett állást dr. *Roth* Fülöp tanárjelölttel töltötte be a miniszter.

a kut vize úgy csobogott, mint valami édes muzsika s Pipiske herczegnő úgy látta, hogy a csodálatos, nagy, szép virágok mind meghajtják a fejeiket előtte.

A legenda pedig mindennap újra kezdődött: Eljön az ifju király . . . milyen szép volt ez, de olyan volt csak, mint a gyermekmese, olyan, amelyet kis ágyainknál hallgattunk s úgy láttuk sokszor, amint elszenderedtünk, hogy a mesélőnek aranyos szárnyai nőttek. — És már is vége lesz.

Pipiske herczegnő egyszer eltévedt a parkban. Csak úgy futkosott ott, mint más gyerekleány. Az öreg herczegnő bent bóbiskált valamelyik gótbikus teremben, az öreg szolga pedig kint járt a faluban, szóval az udvar elmaradt. Pipiske egyszerre egy kőfalhoz ért s egy nagy nyilást látott maga előtt, a melyen tarka színes világ nevetett befele.

Furcsa volt az. A nyílás valami régi kapu volt bedőlő oszlopokkal s lehullott faldiszekkel, a földön szanaszét heverték az oszlopfők töredékei s két kőczerberus alakja, akik bizonyosan a kaput őrizték. Kívül pedig egy nagy mező terült el, melynek a tulsó szélein mint egy vékony ezüst vonal csillogott egy kis patak s magas sudar nyárfák kémlelve nyujtották fel hosszú törzseiket a ragyogó kék égbe. A mezőn szerteszt tarka virágok nyilottak. Pipiske óvatosan lépett a kapu nyílásán, szétnyitott néhány bokrot, melyek elzárták az utját s kilépett a szabadba. Odakünn volt a legnagyobb csoda. Két kis gyerek kergetőzött a réten s szerteszt piros csőrű fehér furcsa madarak legelészték. A kis herczegnő eltátotta a száját. Egy pufók kis fiu állott előtte, meg egy piros bóbítás kis leány s mindhárman nagyon meg voltak lepette.

A fiu meg a leány ki voltak pirulva a futástól s azt hitték, valami öreg kép elevenedett meg előttük, vagy egy törpe várkisasszony áll itt, olyan,

amelyet a nagyanyó szokott mesélni a hosszú téli esteken. A pirosbóbítás kis leány a fiu mögé bujt s csak onnan pislogott Pipiskére, de a fiu is nagyon szepegett. Végre is Pipiske szólalt meg:

„Kik vagytok?”

A két gyerek nem felelt, a kis leány a fiu ruháját huzgálta.

„Mit csináltok?” kérdezte tovább Pipiske s egyet lépett a két gyerek felé, de azok ijedten hátráltak.

„Miért féltetek, én vagyok Pipiske, Pipiske herczegnő, a szép Pipiske . . .”

A gyerekek nagyot kacagtak, megfogták egymás kezét s elvágtattak, csak messziről fordulak vissza s még akkor folyvást nevettek:

— Pi-pi szép Pipiske, ha-ha-ha!

A kis herczegnő szeméi előtt összefolyt a világ s észrevette, hogy vagy meleg cseppek hullanak az arcára s amint felnyitotta a szeméit, messze, messze még mindig látta a két gyereket s hallotta a kacagást:

— Pi-pi szép Pipiske, ha-ha-ha!

Ott a távolban fehér kuayhók állottak s a füst felszállott egyenesen szépen az ég felé, a levegőben mintha harangszó csengett volna s Pipiske mindezt ott hagyta a háta megett, visszament ismét az öreg kastélyba.

Az öreg herczegnő akkor már felébredt s újra kezdte szöni a legendát, a vén szolga is ott tipegott a nagy sötét lovagteremben. Pipiske görnyedten ment végig az öreg herczegnő oldalán. Alig lehetett megkülönböztetni, hogy melyik a fiatalabb.

Eljön az ifju király, bizonyos eljön . . .

De ez már nem olyan volt mint régen, nem olyan volt, mint a mese, amit kis ágyainknál sutognak füleinkbe, ez már olyan volt mint az élet.

Magyarosodunk. A belügyminiszterium a napokban adta ki a folyó év első felében engedélyezett névváltoztatásokról szóló kimutatást. Ezek szerint az idén januártól június 30-ikáig 3968 egyén cserélte fel idegen hangzású nevét magyarra. Mint rendesen, most is igen nagy változatosságot mutat a kimutatás, úgy a névváltoztatók személyét, mint az új nevet illetőleg is. Igen számottevő része az új magyar nevű egyéneknek budapesti lakos, azonban találni köztük az ország minden egyes részéből. Válás tekintetében a róm. katolikusok és az izraeliták vannak legtöbben most is, míg foglalkozásra nézve a m. á. v. és a budapesti posta- és táviró igazgatóság alkalmazottai a legbuzgóbb magyarosodók most is.

Tanító választás. A Székely-Udvarhely városi iskolabizottság f. hó 24-iki gyűlésében a községi fiu elemi iskolához negyedik tanítónak *Gyerkes* Mihály alsó-sófalvi állami elemi iskolai vezértanítót választotta meg, kiben városunk is egy derék, fiatal társadalmi erőt nyert.

Pusztuló székely ipar. Parajd községben, Reitter József 33 év óta fennálló gyufagyárát ez évi október hó közepén befogja szüntetni, illetőleg Kolozsvárra fogja áthelyezni. Ugyancsak ez évben szüntették be a 102 év óta fennálló bükszádi üvegyárat. Mindkét helyen számos székely család marad kenyér nélkül. — Ez idő szerint a Szent-kereszt-bányai kisebbszerű vasgyáron kívül más jelentékenyebb iparvállalat nincs a négy székely vármegyében, nem számítva ide a fűrészelő telepeket s egynehány pálinka gyárt. Oka e pusztulásnak első sorban a vasút hiánya; a következménye pedig kivándorlás és züllés.

Halálozás. *Gönczi* János, az ismert egyházi szónok és pap, e hó 18-án agyszélhűdés következtében hirtelen meghalt. *Gönczi* Lajos ref. koll. igazgató, testvérbátyját gyászolja az elhunytban.

Nyomorgó székely munkások. Az erdélyrészi vármegyék intéző köreit mindinkább foglalkoztatja most a Romániából tömegesen visszatérő székely munkások ügye, akik a romániai silány termés következtében foglalkozást nem nyerhettek. A vármegyék most felterjesztést szándékoznak intézni a földművelésügyi miniszteriumhoz, hogy a székelyeknek az ország azon vidékein közvetítsen alkalmazást, ahol munkaerőre szükség van.

A ref. kollegium konviktusa részére szállítandó hus, tej, kenyér és fűszerárak dolgában felvilágosítást ad, illetőleg ajánlatokat elfogad *Szabó* András tanár, mint a konviktus elnöke.

Biciklisták megrendszabályozása. Országszerte hoztak szabályokat a gombamódra megsaporodott biciklisták ellen s azokat a legnagyobb pontossággal be is tartják, csak itt minálunk szaladgálnak azok minden gondozás és gondolkodás nélkül nappal, este, éjjel szanaszét csengő és lámpa nélkül. Tudunkkal itt minálunk is van ez ügyben szabályzat készítve, hanem bizony erre nem sok ügyet vetnek ezek a derék sport férfiak és hölgyek. A szép napok estéjén számtalan alkalmunk volt látni, hogy a korzoul használt Kossuth-utca közepén hogy rohantak nesztelenül és esztelenül tova csengő és lámpa nélkül, óriási pánikot okozva a csendes járó-kelők között. Az elmúlt hét estéjén történt aztán egy eset, amidőn egy ilyen sportember egy cselédet a karján levő gyermekkel együtt alaposan levert a lábáról s a szerencsés véletlennek volt köszönhető, semmi komolyabb baj nem történt. Ez csak egy eset az igaz, de a melyet láttunk, azonban hánszor történhetik meg olyankor, amidőn senki sem látja s az illető meg restelli mindjárt a rendőrséghez szaladni azért. Felhívjuk tehát a rendőrfőkapitány ur figyelmét erre a vandalizmusra, hogy utasítsa a rendőröket, hogy az ilyen éjjeli sportembereket vagy a nappali csengő nélküli biciklistákat gépeikről kérlelhetlenül száltsák le, hogy ezzel a járványnyá vált sportszenvedély tüze némiképpen korlátozva legyen.

Beiratkozás. A helybeli községi fiu elemi iskolájánál a jövő 1899—900-ik isk. évben a negyedik osztály is megnyílik. Beiratkozások szeptember 8—10-ik napjain történnek az óvoda helyiségében. A tanítás szeptember 11-én, hétfőn, kezdődik. — Csak 6 évet betöltött növendékek vétetnek fel. —

A helybeli alsófoku ipar és kereskedelmi iskolába a beiratások szeptember 10-12-ik napjain történnek az óvoda helyiségében. A kik ezen idő alatt a beiratkozást indokolatlanul elmulasztják, a megfelelő büntetés vár rájuk. — A tanítás 13-án szerdán, kezdődik. — *Probaéves tanoncok is kötelesek beiratkozni.* —

A magyar czimer a közös hadseregben. Egy könyvmatos értesülése szerint a közös hadsereg min-

den külső jelvényén, ahol eddig csak az osztrák császárság czimere volt, ezentúl a magyar királyság czimere is ott lesz.

Esküvő. Az Aradon megjelenő Arad és Vidéke a következőket írja: Diszes esküvő ment végbe 27-én este 7 órakor a minoriták templomában. *Papp-Zakor* Endre sz.-udvarhelyi tekintélyes vaskereskedő kelt egybe *Brunhuber* Gizella kisasszonnyal, *Brunhuber* Kálmán aradi köztisztviselőben álló polgár és háztulajdonos szép, kedves leányával. Az esketést *Csák* A. Czirjék rendfőnök végezte. Násznagyok voltak: Nagy Sámuel (Sz.-Udvarhely) és *Brunhuber* Gyula (Fehértemplom). Koszorúspárok: *Scherfeneder* Ella—*Szebeni* Antal, *Meisztrovits* Katinka—*Rozmanith* Géza, *Brunhuber* Lenke—*Dénes* János, *Meisztrovits* Terka—*Kondor* Géza, *Fritz* Adél—*Sztanity* György, *Meisztrovics* Ilonka—*Brunhuber* Gyula, *Brunhuber* Anna—*Brunhuber* Laczi, *Brunhuber* Teréz—*Brunhuber* Feri, *Brunhuber* Mariska—*Scherfeneder* Kálmán, *Brunhuber* Ilonka, *Brunhuber* Irénke. Az egyházi esketést megelőzően menyasszony szüleinek *Ferencztéri* lakásán volt a polgári házasságkötés, amelyet *Lócs* Rezső helyettes anyakönyvvezető végzett diszmagyarban. Az esküvőt az örömszülők lakásán diszes lakonak követte, amelyen többek között részt vettek: *Jung-Cseke* Lajos apátkanonok (Sz.-Udvarhely), *Gáspár* István gimn. tanár, *Soó* Gáspár gimn. igazg., *Tiszi* Lajos, özv. *Hudetz* Ferenczné, *Kabdebó* János dr., *Sándor* Dénes, *Lukács* Domokos, *Nagysolyomosi* Kocz Ármin, *Ságos* Pál és neje, *Meisztrovics* János és neje, *Varga* János és neje, *Ortutay* Antal, *Schwarz* Pál, *Vulkányi* Béla dr. és neje stb. A fépyes, igazán sikerült és kedélyes hangulatban lefolyt nászszakomán lelkes, hatást keltett pohárköszöntőket mondtak: *Jung-Cseke* Lajos apátkanonok, *Gáspár* István gimn. tanár, *Vulkányi* Béla dr., *Tiszi* Lajos, *Nagy* Samu dr., *Soó* Gáspár gimn. igazgató stb. Az esküvőre negyven üdvözlő távirat érkezett.

A gyimesi vadvirág. A parajli műkedvelői társaság szept. hó 2-án, a birtokosság nagytermében, *Géczi Gyimesi vadvirágát* hozza színre. Az előadás kezdete 8 órakor. Belépti díjak: körszék 80 kr, zártszék 60 kr, állóhely 40 kr, gyermekjegy 25 kr. Jó zenéről gondoskodva van. Az előadást táncz követi.

Kinevezés. A kultuszminiszter *Derzsi* Géza okleveles tanítót a bágyi, *Szegedi* Károly és *Nagler* Matild okleveles tanítókat az alsósófalvi áll. elemi iskolákhoz rendes tanítókká, illetve tanítónővé nevezte ki.

Az aszfalt-munkálatokhoz 21-én kezdett hozzá a *The Neuschettel* cég. A Kossuth-utca jobb oldalán és az alsó-piaczter alsó felén bontották fel a kövezetet; e héten a kerámit szegélyt alapozták és illesztették be a földbe, miben az erős időjárás nagyban akadályozta a munkásokat. A földgyengetés és döngetési munkálat most van folyamatban. E helyen már megemlékezünk a Kossuth-utca baloldali járdáján helyet foglaló kutak- és keresztkekről, amelyek az aszfalt járdán semmi körülmények között sem maradhatnak. A keresztkek szepitészeti szempontból távolítandók el, a kutak pedig a közegészség szempontjából, mivel már így is a régi kavics járdán télen által azok előtt a közlekedés életveszélyes jár. Azok okvetlen a járda szélére ásandók vagy pediglen, mivel vizök egyáltalán élvezhetetlen, egyszerűen betömlendők.

Rosszak a szivarok! Boldogok azok, akik nem tudják, hogy mi az a szivar s még boldogabbak azok, akik nem tudják, mi az a rossz szivar s legboldogabbak azok, akiknél a szivar a regalitászon kezdődik, mint ahogy az ember a bárónál kezdődik. Igenis, a regalitás szivarnak az, ami a báró embernek. Átmenet a főnemességhez. Utána a Tisza szivar következik, azután a média és flór prédikátumu szivarok. De odalent, ahol a rövid büzlik, a portorikó szaglik, ahol a kuba kormosodik és az operas üszkösödik: a szivar nem is szivar, hanem csak szokás. Az ember hozzá szokott a szájban tartott csutakhoz s nem szivaroz, hanem harap, szopogat, köpköd és káromkodik. Ezek a szivarozás elemei a regalitáson alól. Soha annyi rossz szivart nem készítettek a gyárok vagy legalább is nem küldtek ide mihozzánk, mint mostanság. Gondolják ott a gyárban, jó azoknak most az is ott a hegyek között; örüljenek, hogy olyant is kapnak — jó pénzért. Már csak a trabukon lehet néha a szivarozást megpróbálni, de a trabukó már dörgölözést jelent a regalitáshoz. A polgári szivarnak, hogy kissé tudományosan beszéljünk, három csoportja van. Az egyiknek a rövid, a hosszú és a portorikó a tagjai, a másikonak a kuba, a británika és az operás, a harmadiké a trabukó és regalitás.

Az első csoportot kényszerűségből, a másodikat műszájból szívják, csak a harmadiknál kezdődik az élvezet. Már csak az egy regalitászt lehet némi ámbiczióval színi, mivel aránylag abban van a legkevesebb rongydarab és szőrszál és égni is másképen égne, mint a szivar-hierarchia alsóbb fokán levő szivarok. Nem féloldalú, mint a kuba, amelynek a fele hosszában megmarad, sem szétterülő, mint az operas, amely égés közben szétkondorodik. Csakhogy ám az drága s nem olyan szegény város viszonyaihoz való, mint éppen Udvarhely. Bizony szomorú dolog az, hogy alig vette észre a dohánygyány, hogy az olcsó és mégis az élvezhető szivarok közé tartozó portorikó nagykeletnek örvend, azonnal stajgerolt s rongygyal töltötte meg azokat. A cigarettá dohányról jobb nem is beszélni, mert egyik rosszabb a másikonál. És valjon mindezekből kinek van kára? Hisz így aki csak teheti, mind osztrák szivart és dohányt fogyaszt, ami igen természetesen a magyar állam érezhető megrövidítésére történik. Nagyon-nagyon rászolgáltunk már eddigi szenvedéseinkkel arra, hogy a tisztelt dohánygyár élvezhetőbb szivarokat, dohányokat készítsen és indítsa utra.

Az Árpád-utczát már talán mindjárt két hónapja lesz hogy kövezik s még mindig nem jutnak annak a végére. A szegény benne lakók szomoruan sohajtanak föl, hogy adtál uram isten, de nincs köszönet benne! A kövezetet egész véges-végig fölbontották s annak lerakását az eső, no meg a lustaság sehogy sem engedik befejezni. Ilyen formán minden nagyobb megeröltetés nélkül az ember egy lucskos szőlőhegybe képzelheti magát, mert a míg végig meg az utca alsó felén, hatalmas sárbockorra tesz szert, ami talán mégis különös állapot egy kissé. A kövezők mindenesetre megtehetnék azt az udvariasságot, hogy ott, míg annak befejezéséhez komolyan hozzá nem látnak, hosszában egy pár szál deszkát lefektessenek, amivel az ottan járókat csak hálára kötelezhetik.

Az unitáriusok zsinatja. Az unitáriusoknak Székely-Keresztúron aug. hó 26—28. napjain tartandó zsinati főtanácsal összekötött ünnepek sorrendjét a bizottság következőleg állapította meg:

Augusztus 26.
1. Délben a vasútnál és a városban a díszkapunál püspöki fogadtatás.

2. Ugyanabban az időben elszállásolás. Illetékesek szállásjegyeket *Gombos* Sámuel urnál kapnak.

3. D. u. 4 órakor a gymnasium rajztermében a *David* Ferencz-egylet közgyűlése

4. Este 8 órakor ismerkedési estély a takarékpénztár kertjében.

Augusztus 27.

5. D. e. a zsinati főtanács ülés és templomozás urvacsora kiosztásával egybekötve.

6. D. u. 2 órakor közebed. Adja a meghívottak számára az egyházkör. Jegyek kaphatók a takarékpénztár épületében ülésező bizottságnál. Nem hivatalosok részére vendéglős külön asztalokról gondoskodik.

7. Este 8 órakor zsinati bal.

Augusztus 28.

8. D. e. zsinati főtanács ülés és templomozás pap-szenteléssel egybekötve.

9. A templomi ülőhelyek számozva lesznek. Jegyek kaphatók a gymnasium főnöki szobájában d. e. 8—10 óráig

10. D. u. 1 órakor a Takarékpénztár kertjében közebed. Egy teríték ára 1 frt 20 kr.

Mindazok részt vehetnek benne, a kik e nap reggeli 9 óráig az étkezést rendező bizottságnál előjegyeztették magukat.

Az ev. ref. kollegiumban a beiratások szept. hó 1—3 ik napjain d. e. 8—12-ig és délután 3—4-ig történnek meg. A javító vizsgálatok a beiratások napjain délután 4—6-ig fognak megtartatni. Az előkészítő (4-ik elemi) osztályba való felvétel a gimn. tanulókkal egyidejűleg lesz. Az 1899—1900-ik isk. év ünnepélyes megnyitása szept. 4-én d. e. 10 órakor lesz, mely alkalommal *Szabó* Árpád és *Ravasz* Árpád ujonnan választott r. tanárok székfoglaló értekezést fognak felolvasni s hivatalukba ünnepélyesen beiktattatnak. Az évmeinyitó ünnepélyre az érdeklődő közönséget az intézet előljárósága ez uton tisztelettel meghívja.

Guérin a párisi antiszemita vezér vára. Bizonyára a legérdekesebb ház most Párisban az antiszemita liga háza, melynek kapuját katonaság őrzi, hogy *Guérin* és 40 társa ne menekülhessen. A vízvezeték és légszuszta rendőrség lezárta s minden érintkezést a házzal betiltott, hogy víz és élelemhiány miatt megadják magukat. *Guérin* és társai a rendőrség többszöri felszólítására sem adta meg magát, hanem a hazat jól eltorlaszolta a legvégsőig megvédi s támadás esetén légberöpi. A „B u d a p e s t” képes pol. napilap augusztus 22. számában eredeti képen mutatja be ezt a házat s *Guérin* arcképét. E lap előfizetési ára egy évre 12 frt, félévre 6 frt, negyedévre 3 frt, 1 óra egy frt. Előfizetni lehet a kiadóhivatalban Budapest, IV., *Sarkantyus*-u. 3., valamint minden könyv- és papír kereskedésben. Egyes példányonként kapható mindenütt 4 krért.

Városi rendkívüli közgyűlés. Dr. *Gyarmathy* polgármester tegnap délutánra rendkívüli közgyűlésre hívta egybe a képviselőtestület tagjait, melynek tárgyát az aszfalt-bizottság jelentése és a bizottság elnökének lemondása s ezzel kapcsolatban új elnök választása képezte. A bizottság jelentése szerint az aszfalt-bizottság — mint ahogyan azt már lapunk múlt számában is közöltük — a vállalkozó cégnek megengedte, hogy saját felelősségére a munkálatokhoz még a miniszteri jóváhagyás előtt hozzáfogjon. A munkálatok érdekében *Jakab* Gyula alispán a város kebeléből kiküldött bizottságnak műszaki tekintetben *Diószeghy* Samu kir. főmérnököt fölibe helyezte, de később átiratban értesítette a polgármestert, hogy a főmérnök elfoglaltatása miatt azt nem vállalhatta el, azonban ez ügyben jónak látja a miniszterhez fölírni egy szakértő kirendelése végett. A közgyűlés is ezt helyesnek tartotta s a munkálatokat addig beszüntetni határozta. Dr. *Gyarmathy* aszfalt-bizottsági elnök lemondása következtében üresedésbe jött elnöki állásra közfelkiáltással dr. *Solymossy* Lajos, a dr. *Jánosy* Gyula és dr. *Válcsik* Ferencz kiküldött biz. tagok lemondásával üresedésbe jött biz. állásra *Gyertyánffy* Gábor és *Becsek* Aladár lettek megválasztva. A gyűlés egy óra hosszat tartott.

Főpapok a székelyekért. Istensegítsről írják lapunknak, hogy *Mailáth* Gusztáv gróf erdélyi püspök, továbbá *Poór* Csernoch és *Venczel* esztergomi kanonokok egy-egy csángó fiút taníttatnak a saját költségükön, hogy ezek az ifjak egykor mint papok vagy tanítók vallásos és nemzeti hivatást teljesítsenek a Bukovinába szakadt csángók közt, akik alkalmas vezérférfiak nélkül később bizonyára beleolvadnának a románságba vagy oroszországba. A nevezett főpapok számítva a jövő ezen eshetőségével, magyar papokat és tanítókat neveltetnek bukovinai csángó testvéreink számára, hogy ezek megtartassanak a magyarságuk.

Marosvásárhely nem enged. Az erdélyi Kárpát-egyesület többek között az erdélyi ásványvizek érdekében is mozgalmat indított. Fölkérte a magyar városokat és megyéket, hogy a külföldi ásványvizekkel szemben az erdélyi vizeket pártolják és ajánlják. Megkereste a vasutakat, hogy az ásványvizek szállítását jutányosan eszközölje. Egyszóval ez a derék egyesület mindent elkövetett, hogy a székelyek anyagi jólétén lendítsen. Mert a kitünő ásványvizek kapcsán nagy haszonnal járna. Mikor pedig a Kárpát-egyesület a mozgalmat megindította, Marosvásárhely város erre azzal felelt, hogy a székely ásványvizekre — adót vetett. Ily körülmények között igen természetes, hogy Marosvásárhelyen, az első székely városban, kevesebb székely ásványvizet fogyasztanak. A Kárpát-egyesület ezen épen nem indokolt adó eltörlése ügyében is lépést tett, de hiába, mert Marosvásárhely nem enged.

Posta és távirtda segédtségi tanfolyam. A marosvásárhelyi posta és távirtda hivatalnál f. évi szeptember 15-én kezdődik a posta és távirtda segédtszettek kiképzésére berendezett tanfolyam, melyre a felvétel kérvények augusztus 31-ig nyújtandók be. A pályázati feltételek a posta és távirtda hivatalnál megtudhatók.

Tanügy.

Felhívás Udvarhelymegye összes tanítóihoz. A *homoróvidéki tanítókör* dicsőült Erzsébet királyné halála évfordulóján f. évi szept. 10-én a vármegyei „Tanító-Egylet”-nek közgyűlési határozata értelmében, a homoródmási cseppkőbarlangban, a boldogult királyné emlékezetét megörökítő márvány *Emléktábla* leleplezésével kapcsolatosan ünnepélyes gyűlést fog tartani.

E tanítóköri gyűlésnek érdekesebb pontja ott a jelzett barlangban az „*Emléktábla ünnepélyes felavatása*” leendő.

Alulirt r. b. tag — addig is, amíg a t. elnökség a maga meghívóját közrebocsátaná — tisztelettel felhívja itt e lap útján a vármegye összes tanítóit úgy, mint a t. érdeklődő közönséget arra, hogy a kik e gyűlésen megjelenni szándékoznak, sziveskedjenek e szándékuk felől f. évi szept. 5-ik napjáig levelezőlapon alulírottat már csak azért is értesíteni, hogy az *elszállásolás* és *közétkelés* ügyében a f. bizottság a szükséges intézkedést megtehesse.

Tisztelettel kérem énekes kartársaimat, hogy már szept. 9-én d. u. 4 órakor a helybeli áll. iskolában sziveskedjenek megjelenni a „Hymnus” és „Szózat” cz. énekarabok próbáinak megtarthatására.

Homoród-Almásán, 1899. aug. 21-én.

Kriza Sándor,
r. b. tag, áll. isk. ig.-tanító.

Szám 1580—1899.
tlkvi.

Árverési hirdményi kivonat.

A sz.-udvarhelyi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a székelyegyleti első takarékpénztár végrehajthatónak, Szállasi György és neje Nán Mária végrehajtást szenvedők elleni 70 frt tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a parajdi 336. sz. tjkvben Nán Mária és Szállasi György nevére irt A+ 2860. hrsz. 7 frt, 2872/1., 2872/2. hrsz. 8 frt, 2880a, 2880b, 2880c, 2880d, 2880e, 2880f, 2881a, 2881b, 2881c, 2881d, 2881e, 2881f hrsz. 47 frt; a parajdi 649. sz. tjkvben Szállasi Györgyné nevére irt A+ 268, 269. hrszám 11 frt, 2512., 2513., 2514. hrszám 27 frt; a parajdi 706. sz. tjkvben 3/4-ed rben Szállasi Györgyné nevére, társtulajdonos Nán Mihály nevére 1/4 rben irt A+ 2095. hrsz. 5 frt, 4981. hrsz. 8 frt; a parajdi 300. sz. tjkvben Szállasi György nevére irt A+ 6237. 6238. hrsz. 17 frt; a parajdi 751. sz. tjkvben Szállasi György nevére irt A+ 541., 542. hrsz. 166 frt, 1783/2. hrsz. 3 frt; a parajdi 890. sz. tjkvben alperes Szállasi György nevére 1/4-ed, társtulajdonosok Valics József nevére 1/4-ed, Mánya Gergely nevére 1/4-ed, Enyedi János nevére 1/4-ed rben irt A+ 839. hrsz. 1 frt, 996., 997. hrsz. 6 frt, 1367. hrsz. 37 frt, 1470. hrsz. 16 frt, 2932. hrsz. 10 frt, 3069., 3070. hrsz. 8 frt, 3271., 3272., 3275. hrsz. 23 frt, 3372. hrsz. 4 frt, 3751. hrsz. 5 frt, 3956. hrsz. 6 frt, 4128. hrsz. 6 frt, 4925. hrsz. 6 frt, 5018. hrsz. 11 frt, 5183. hrsz. 12 frt, 5278. hrsz. 2 frt, 3187. hrsz. 28 frt, 6301. hrsz. 3 frt, 1194. hrsz. 27 frt, 3990. hrsz. 15 frt; továbbá a parajdi 44. sz. tjkvben Szállasi Györgyné Nán Mária nevére irt A+ 94a/3. hrsz. 2 frt, 294., 295. hrsz. 900 frt, 323/2. hrsz. 5 frt, 2543., 2544., 2545., 2546., 2547. hrsz. 44 frt, 4602. hrsz. 6 frt, 5184/1. hrsz. 2 frt és pedig a közös ingatlanok is az 1881. évi LX. t. cz. 156. §. értelmében egészben, ezennel megállapított kikiáltási árban az **1899. évi szeptember hó 28-ik napjának d. e. 9 órakor** Parajd község házában megtartandó nyilvános árverésen el fognak adni, mely határnapon az ingatlanok esetleg a kikiáltási áról alul is eladtnak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett, árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság. Sz.-Udvarhelyt, 1899. évi július hó 9-én.

Demény,

kir. tvszéki egyes bír.

Egy helybeli nagyforgalmu üzletbe egy

pénztárosnő

szeptember 1-től, kerestetik; felsőbb iskolát végzett nők előnyben részesülnek.

Zárt ajánlatok „Pénztárosnő” címen e lap kiadóhivatalába kéretnek.

Szám 1324—1899.
tlkvi.

Árverési hirdményi kivonat

Sz.-kereszturi kir. járásbíróóság, mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy a m. kir. kincstár végrehajthatónak, Ferenczi Gyula végrehajtást szenvedők elleni 295 frt tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a sz.-udvarhelyi kir. törvényszék (a sz.-kereszturi kir. bíróság) területén lévő gagyi 69. sz. tjkvben foglalt 395. hrsz. ingatlanra 22 frt, 1096. 11 frt 1531. 22 frt, 1559. 9 frt, a gagyi 110. sz. tjkvben foglalt 365., 366., 367. 8 frt, 368. 14 frt,

506/1., 507/1. és 509/1. 19 frt, 732. 3 frt, 734. 33 frt, 811., 812. és 813. 90 frt, 898. 66 frt, 955. és 962. 16 frt, 986. 9 frt, 1002. 2 frt, 1058. és 1509. 40 frt, 1170. és 1182/b. 25 frt, 1276. és 1277. 2 frt, 1382/3. 64 frt, 1486., 1487., 1488. és 1492. 31 frt, 1568., 1569., 1570. és 1593. 51 frt, 1127. 18 frt, 1324. hrszámu ingatlanra 168 frtban ezennel az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1899. október hó 30-ik napjának d. e. 9 órakor** Gagy község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett, árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt I. M. rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-ában a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Sz.-Keresztur 1899. ápril 26-án.

Kir. járásbíróóság mint tlkvi hatóság

Veress,
kir. albiró.

Szám 14423—1899.

szb.

Pályázati hirdmény.

A kobátdemeterfalvi körjegyzői körben, 200 frt évi fizetéssel, rendszeresített jegyzősegédi állomásra pályázatot hirdetek.

Ezen javadalmazásért az illető a helyettes anyakönyvvezetői teendőket is köteles lesz végezni.

Felhivom mindazokat, kik ezen állást elnyerni ohajtják, hogy szabályszerűen felszerelt kérésüket hozzám **f. évi szeptember hó 25-éig adják be.**

Székely-Keresztur, 1899. augusztus 21-én.

Gálffy Kálmán,
főszolgabíró.

Szigeti Samu

bor-, sör-, pálinka- és mindenemű égetett szeszesitalok raktára
SZÉKELY-UDVARHELYT, Kossuth-utca 21. sz. (Posta közelében).

SZIVES TUDOMÁSUL! Tisztelettel hozom a t. é. közönség szives tudomására, hogy Székely-Udvarhelyen a Kossuth-utcában

likör-kereskedést nyitottam, hol mindennemű likörök és szeszesitalokból nagyraktárt tartok. A legjobb minőségű árukat a legmérségeltebb árak mellett, nagyban és kicsinyben szándékozom árusítani, miért is kérem a t. közönséget, bizalmával engem megtisztelni sziveskedjék, és előre biztosítom, miszerint törekvésem mindenkor oda fog irányulni, hogy a legpontosabb kiszolgálás által megelégedését kiérdemeljem.

Kiváló tisztelettel

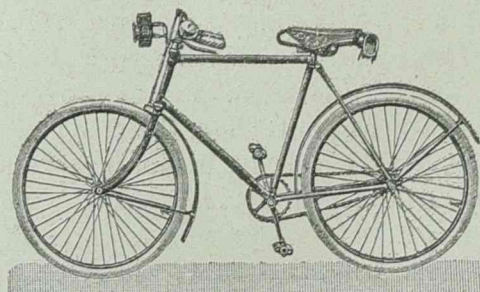
Szigeti Samu.

Fűtő- és főzőkemenczék nagy raktára.

Papp-Zakor Endre

vaskereskedése

az „Arany kaszához” Sz.-Udvarhely.

Van szerencsém egy a helybeli, mint a vidéki közönség igen becses figyelmét felhívni gazdagon berendezett

vaskereskedésemetre.

Mindennemű vajda-hunyadi vasak, legjobb minőségű fű- és főző-kemenczék, varrógépek 6 évi jótállásra. Épület- és bútortvasalások, szerszámok legjobb minőségben, s nagyon olcsó árban árusítatnak el.

Igen becses pártfogásért esedezve kiváló tisztelettel

Papp-Zakor Endre.

Épület- és bútortvasalás nagyraktár!

RICHTER-féle HORGONY-PAIN-EXPELLER

Linimentum Capsici compos.
Ezen hírneves háziszert ellentáll az idő megpróbáltatásának, mert már több mint 30 év óta megbízható, fájdalomcsillapító bedörzsölésként alkalmazatik köszvénynél, csúszás, tag-szagattásnál és meghűléseknél és az orvosok által bedörzsölésekre is mindig gyákrabban rendeltek. A valódi Horgony-Pain-Expeller, gyákrabban Horgony-Liniment elnevezés alatt nem titkos szer, hanem igazi népszerű háziszert, melynek egy háztartásban sem kellene hiányozni. 40 kr., 70 kr. és 1 frt. üvegekben árban majdnem minden gyógyszerboltban kapható. Főraktár: Török löszef gyógyszerésznel Budapestben. Bevásárlás alkalmával igen óvatosak legyünk, mert több ki-sebberőket utána lát van forgalomban. Ki nem akar megkárosodni, az mindenképpen vegye a „Horgony” védjegyet és Richter cégjegyzes nékul mint nem valódit utasítsa vissza.
RICHTER F. A. D. és TSA., csász. és kir. udvari szállítók. RUDOLSTADT (Thüringia).

